

Innholdslogg – Semir Mujkic

Intervju 20. november 2017

<https://vimeo.com/246788639>

- 00:00:00 Kom fra Bosnia Herzegovina i 1992 på grunn av krigen
- 00:58:00 Minnene fra barndomen er som en slags film inni meg. Jeg vet ikke om jeg kan tro på den.
- 01:58:00 Jeg husker barndomen som god – men nå vet jeg det som ble krigen begynte på 70-tallet
- 03:30:00 Vi var barn, vi hørte til og vi spurte ikke hvem som var hva. Vi lekte at vi var voksne
- 04:20:00 Nå ser jeg at det ikke var så lenge etter verdenskrigen. Vi lekte krig
- 05:20:00 [De voksne hadde masker. Vi barn ble lurt. Det som hendte på 90-tallet begynte på 70-tallet](#)
- 06:15:00 Jeg kom fra Tuzla. Men vi reiste mye overalt i Jugoslavia
- 07:10:00 Nå er jeg 55 år. Nå spør jeg meg – hvor mye var jeg påvirket av de voksnes skuespill?
- 07:50:00 Musikk: Hele min familie dreiv med musikk. Alle hadde musikkutdanning.
- 09:25:00 Skolen var streng og konkurransepreget, en blanding av fransk, tysk og russisk kultur
- 10:20:00 Det var opptaksprøver over alt – også på musikkskolene
- 11:45:00 I musikk var det ikke mulig å jukse. På grunn av vi øvde mye heime, kom jeg videre
- 13:30:00 Det var kontrollerende – men vi lærte. Og vi ble selvkritiske
- 14:20:00 Det var også konkurranse mellom lærerne
- 15:20:00 [Når jeg tenker tilbake, så husker jeg entusiasme. Vi skulle bygge opp landet.](#)
- 17:00:00 Når jeg ser tilbake tenker jeg at det ikke var så lurt å være så ensidige opptatt av å bli flink.
- 18:00:00 Det er fremdeles slik der. De snakker om demokrati, men lite er forandret.
- 18:50:00 [De voksnes masker – vi merka ikke at de voksne hadde masker.](#)
- 19:30:00 Det var et slags teater der ingen kunne rollene sine – men spilte dem likevel
- 22:04:00 Jeg husker ikke at det var snakkom etniske grupper. Ikke skolen, idrettslaget, familien – aldri
- 23:00:00 Etter hvert når det ble krig, kom folk med historier om diskriminering og urettferdighet
- 24:00:00 Jeg opplevde aldri noen motsetninger mellom folkegruppene.
- 25:30:00 [Mange mennesker har masker - det ble meningsløst](#)
- 26:10:00 Da det ble krig kom det verste i menneskene fram
- 26:30:00 Krigen var alltid langt borte. Først i Slovenia – så i Kroatia, men ikke hele.
- 27:40:00 Da krigen kom til Bosni var det også langt borte. Vi var i Sarajevo dagen før byen ble lukket
- 28:30:00 Jeg trodde ikke det var sant Og det tok to år før krigen kom til Tuzla. Det var vanskelig å være nøy
- 30:10:00 [Min sønn ble født i 1989, akkurat da krigen begynte. Jeg var ikke redd. Det var kanskje dumt.](#)
- 31:05:00 Jeg var i militære – men var likevel ikke redd. Bare for at vi ikke skulle ha mat til sønnen vår.
- 32:30:00 Jeg kjørte fram og tilbake mellom Sarajevo og Tuzla og Zagreb.
- 33:30:00 [Det var et nederlag at det ble krig – og det var en skam](#)
- 34:30:00 Da krigen kom til Tuzla. Bukovar var åtte mil fra vår by – det var veldig langt...
- 35:40:00 I vår by vant sosialdemokratene i valget – i alle andre byer vant nasjonalistene
- 36:10:00 Det var ei stor militærkaserne i byen. De skulle trekke seg ut – da begynte skytingen
- 37:10:00 Kanskje det begynte med en tilfeldighet.
- 37:35:00 [Litt om bakgrunnen for oppløsningen av den jugoslaviske hæren](#)
- 40:00:00 Hæren skulle trekke seg ut i retning Serbia – ca femti kilometer..
- 41:20:00 Den siste bilen kom ut av sporet. Da begynte skytinga.
- 43:40:00 Tuzla opplevde bombing og granatangrep. Mange ungdommer på en fest ble drept
- 43:20:00 [Vi rømte to dager før episoden ved militærleiren. Vi skjønnte at byen kom til å bli lukket.](#)
- 43:56:00 [Det kom en plutselig stillhet i byen. Da skjønnte vi – nå er tida.](#)
- 44:40:00 Vi kjørte mot Beograd. Vi ble stoppa mange ganger.
- 46:00:00 Vi så at de militære ikke var ordentlige militære – selv hæren fikk identitetsproblem
- 47:30:00 Det var siste sjansen til å komme ut. Vi reiste noen få timer før det var for seint.
- 49:00:00 [Vi er ikke vant til å forlate noe. Det å bestemme seg for at vi skulle forlate Tuzla var ikke lett](#)
- 50:05:00 Mange vågde ikke forlate.
- 50:40:00 Vi kom til Beograd. Ingen ville hakrig – men alle kriga.
- 51:30:00 [Min kone hadde en onkel i Stavem i Norge. Vi ville feriere der noen uker til krigen tok slutt.](#)
- 52:00:00 Vi kom til Stavem om kvelden. Det skulle være fotballkamp mellom Sverige og Jugoslavia...
- 53:00:00 [Pass deg: Du har familie nå. Det er krig. Det er ingen vei tilbake. Dere må klare dere her.](#)
- 54:40:00 Neste dag -13. juni 1992 - søkte vi poltisk asyl. Vi var de førsteflyktningene fra Bosnia
- 56:10:00 Min kone gikk inn til politiet. Jeg venta utenfor med sønnen

Ark1

- 57:00:00 Politiet sa: «Men det er ikke krig i Jugoslavia»
- 58:10:00 [Så var vi asylsøkere. En vanskelig periode for meg. Her ble jeg redd.](#)
- 59:10:00 Jeg begynte å lure på hvem jeg var. Jeg følte meg dum.
- En time
- 01:01:10:00 Jeg ville ikke bli norsk – sov lite – gikk i skogen. Et og et halvt år...
- 02:20:00 [Da kom min kone med en annonse om studieplass i musikkterapi i Sandane](#)
- 03:30:00 Jeg likte meg der – drosjesjåføren prata – jeg forsto ingenting, men han snakka videre
- 04:30:00 Sandane ble vendepunktet Siden da – 1995 – har jeg vært i gang.
- 05:40:00 [Jeg vet ikke om det var depresjon. Ingen undersøkte meg. Heldigvis.](#)
- 06:35:00 Jeg hadde mistet frihetsfølelsen. I Sandane kom den tilbake.
- 09:40:00 Frihet handler om å slippe tankene fri, å bli kreativ, å bli i stand til å handle..
- 10:50:00 Ale ville hjelpe meg i Sandane. Jeg skrev oppgave om musikkterapi og barn med PTSD
- 12:30:00 I Jugoslavia var jeg klaverpedagog. Musikkterapi var en veldig bra videreutdanning.
- 13:30:00 [Musikk i helsesammenheng ble mer spennende enn musikken for seg selv..](#)
- 14:48:00 Jeg ville arbeide med de som hadde størst utfordringer – heller enn de som hadde talent
- 15:20:00 Så ble jeg med i et prosjekt om flyktningebarn og posttraumatisk stress syndrom (PTSD)
- 16:40:00 Nå arbeider jeg mest på Abup (Barn og ungdomspsykiatri)
- 17:14:00 [Forklaring: Musikkterapi er bruk av musikk i en terapeutisk situasjon \(med konkretiseringer\)](#)
- 19:20:00 Ord er veldig viktig – men musikk er også språk. - mer knytta til emosjoner.
- 20:20:00 For Platon var musikken den høyeste vitenskap.
- 21:50:00 [Jeg husker alle de barna jeg har arbeidet med. De er som et kor inni meg.](#)
- 22:10:00 Det ene ordet som dekker alle historiene er tillitt. Når vi har oppnådd tillitt, er jobben gjort.
- 24:40:00 [Historie 1 - om en gutt med sosiale vansker. «Her tenker jeg ikke rart»](#)
- 28:20:00 «Du kan ikke føle deg fri hvis andre ikke forstår deg» sa han.
- 30:20:00 Gjensidighet er viktig. Jeg sier at jeg ikke kan norsk ordentlig – de må hjelpe meg....
- 31:35:00 [Å vise respekt er å bli ærlig.](#)
- 33:50:00 [Historie 21 – ei lita jente som dirigerte et "kor".](#)
- 36:03:00 Jeg var to år i asylmottak – der lærte jeg mye om hvordan det var å være barn på flukt
- 38:10:00 Ofte tar de voksne tar all plass. Jeg tror det har verdi å gi dem en opplevelse av å bli sett.
- 39:05:00 [Jeg har blitt meget rik, menneskelig sett, av erfaringa som flyktning.](#)
- 01:40:29:00 Alt kom i ubalanse da vi flykta. Men så åpna det seg nye muligheter.
- 01:42:24 Slutt